Lieta Nr. C30355622
Lietas arhīva Nr. CA-1588-23/27
ECLI:LV:RAT:2023:0927.C30355622.7.S

Rīgas apgabaltiesa
SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2023. gada 27. septembrī

Rīgas apgabaltiesa šādā sastāvā: tiesnese referente Dace Kantsone, tiesnese Marika Bebriša, tiesnesis Gvido Ungurs,

rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA "VITRUM FACTORY" prasībā pret Šveices sabiedrību VITRA AG par preču zīmes reģistrācijas atcelšanu sakarā ar sabiedrības VITRA AG apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 14. marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītāja SIA "VITRUM FACTORY" 2021. gada 17. novembrī cēlusi tiesā prasību, to vēlāk precizējot, pret atbildētāju Šveices sabiedrību VITRA AG, kurā, pamatojoties uz Preču zīmju likuma 26. panta pirmo daļu, 63. panta pirmo daļu, lūgusi atcelt starptautiskās preču zīmes VITRA, reģistrācijas Nr. 697591, attiecinājuma uz Latviju reģistrāciju, kā arī piedzīt visus tiesāšanās izdevumus.

[2] Ar Rīgas pilsētas tiesas 2023. gada 14. marta spriedumu SIA "VITRUM FACTORY" prasība apmierināta. Tiesa nosprieda ar 2021. gada 22. novembri atcelt starptautiskās preču zīmes VITRA Nr. 697591 reģistrācijas attiecinājumu uz Latviju attiecībā uz visām reģistrācijā ietvertajām precēm un pakalpojumiem.

No atbildētājas prasītājas labā piedzīti tiesas izdevumi 220,37 EUR un ar lietas vešanu saistītie izdevumi 1425 EUR, kopā piedzenot 1645,37 EUR.

Spriedumā ietverts šāds pamatojums.

[2.1] Atbilstoši Preču zīmju likuma 26. panta pirmajai daļai un 63. panta pirmajai daļai preču zīmes reģistrāciju var atcelt, ja preču zīme secīgu piecu gadu laikposmā pēc tās reģistrācijas procedūras pabeigšanas nav faktiski izmantota saistībā ar precēm un pakalpojumiem, kuriem tā reģistrēta, un šai neizmantošanai nav pienācīga attaisnojuma.

Tiesa atzinusi, ka piecu gadu periods skaitāms no 2016. gada 22. novembra līdz 2021. gada 22. novembrim, kad prasība iesniegta tiesā.

[2.2] Saskaņā ar Preču zīmju likuma 64. panta pirmo daļu prasības pieteikumu tiesā preču zīmes reģistrācijas atcelšanai var iesniegt jebkura ieinteresētā persona [..].

Tiesa par nepamatotiem atzinusi atbildētājas iebildumus, ka prasītāja neesot pierādījusi savu ieinteresētību. Tiesa atzinusi, ka likums nekādus ierobežojumus prasības celšanai nenoteic, un prasītājas ieinteresētību apliecina fakts, ka prasītāja vērsusies tiesā.

[2.3] No 2023. gada 19. janvāra VITRA HOLDING AG vēstules tiesa secinājusi, ka atbildētāja un VITRA INTERNATIONAL AG ir VITRA HOLDING meitas uzņēmumi. Atbildētāja ir VITRA GROUP daļa, kas atbild par preču zīmju reģistrāciju, aizsardzību un tiesību piemērošanu, savukārt VITRA INTERNATIONAL AG ir VITRA GROUP izplatīšanas uzņēmums, kas organizē pārdošanu ārpus Šveices un Vācijas.

[2.4] Tiesa, izvērtējot atbildētājas iesniegtos rakstveida pierādījumus kopsakarā ar sniegtajiem paskaidrojumiem, secinājusi, ka atbildētāja nav pierādījusi preču zīmes VITRA faktisku izmantošanu ne attiecībā uz precēm, ne pakalpojumiem.

[2.4.1] Atbildētājas interneta vietnē www.vitra.com esošā informācija par preču pieejamību un pakalpojumu piedāvājumu (krēslu, dīvānu, galdu, biroja mēbeļu sistēmu, uzglabāšanas sistēmu paraugi, mēbeļu apkopes un remonta pakalpojumi) nav paredzēta Latvijas vidusmēra patērētājam, jo tā nav latviešu valodā. Informācijas esība pati par sevi nepierāda piedāvājumā esošo preču nonākšanu līdz Latvijai (*1. sējuma 173.-194. lapa*).

[2.4.2] Nav pierādīts, ka atbildētāja Latvijā sadarbojas ar partneri SIA "Ekscelsiors" kopš 1994. gada, jo lietā iesniegtais dīlera līgums ar Vitra International AG ir spēkā tikai no 2018. gada l. janvāra.

No SIA "Ekscelsiors" prezentācijas nevar secināt, vai tajā ietvertie attēli ir vizualizācijas vai pabeigti projekti. Ne prezentācija, ne arī SIA "Ekscelsiors" 2022. gada 30. novembra vēstule nepierāda preču zīmes VITRA izmantošanu konkrētām precēm un pakalpojumiem.

Tas, ka SIA "Ekscelsiors" 2022. gada 30. novembra vēstulē norādījusi, ka noslēgtie līgumi ar klientiem ir konfidenciāli, neatbrīvo lietas dalībnieku no pierādīšanas pienākuma Civilprocesa likuma 93. panta izpratnē.

Konkrētajā gadījumā atbildētāja nav pierādījusi, ka būtu realizēti kādi projekti ar preču zīmi VITRA.

[2.4.3] Atbildētāja iesniegusi septiņus rēķinus par periodu no 2016. gada 8. decembra līdz 2021. gada 22. jūlijam par preču piegādi.

Pirmās instances tiesa analizējusi katru no šiem rēķiniem un secinājusi, ka rēķinos nav norādīta neviena prece, kas būtu marķēta ar preču zīmi VITRA. Turklāt nav iesniegti arī pierādījumi par rēķinu apmaksu, ne arī pierādījumi par faktisku preču piegādi.

Turklāt septiņi rēķini piecu gadu laikā nav uzskatāmi par pierādījumu VITRA preču piegādes regularitātei.

[2.4.4] Tiesa atzinusi, ka VITRA produktu piedāvājums katalogos SIA "Ekscelsiors" veikalos – "Dizaina māja" Elizabetes ielā 83A, Rīgā, un "Dizaina telpa" Uzvaras bulvārī 9, Rīgā, pats par sevi nepierāda preču zīmes faktisku izmantošanu.

[2.4.5] Arhitekta Andra Sīļa 2023. gada 18. janvāra vēstuli tiesa novērtējusi kā personas subjektīvu viedokli, kas nepierāda konkrētu produktu ar VITRA preču zīmi izmantošanu projektos.

[2.4.6] Arī Luminor Bank AS 2023. gada 30. janvāra vēstule nepierāda, ka bankas telpās būtu izvietotas mēbeles ar preču zīmi VITRA.

[2.4.7] Lietā nav nekādu pierādījumu atbildētājas apgalvojumam, ka projektu realizācijā atbildētāja ir sniegusi profesionālās konsultācijas un veikusi izkārtojumu plānošanu, kā arī izstrādājusi un realizējusi mēbeļu projektus.

[2.4.8] Tiesa konstatējusi, ka rēķinos, interneta vietnē un katalogos vārdiskais apzīmējums VITRA tiek lietots vai nu kā domēna vārds www.vitra.com, vai arī kā komercsabiedrības nosaukums VITRA AG un VITRA International AG. Turklāt vārdiskais apzīmējums tiek lietots atšķirīgi nekā reģistrētā vārdiskā preču zīme.

[2.5] Ar preču zīmes faktisku izmantošanu saprot tās lietošanu saskaņā ar tās pamatfunkciju, kas ir – garantēt patērētājiem to preču un

pakalpojumu izcelsmes identitāti, kurām tā reģistrēta, ar mērķi radīt vai saglabāt attiecīgo preču vai pakalpojumu noietu tirgū. Par faktisku izmantošanu neuzskata šķietamu izmantošanu (angl. *token use*), kuras mērķis ir tikai saglabāt tiesības, ko piešķir preču zīme. Faktiskas izmantošanas vērtējumā jāņem vērā visi fakti un apstākļi, kas ļauj konstatēt, vai preču zīmes komerciālā ekspluatācija ir reāla izmantošana komercdarbībā un jāievērtē attiecīgās ekonomikas nozares un marķēto preču vai pakalpojumu raksturs, konkrētā tirgus īpašības, zīmes lietošanas mērogs un biežums (*skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas apkopojuma "Par tiesu praksi strīdos par tiesībām uz preču zīmi" 112. lapa*).

Saskaņā ar Eiropas Savienības judikatūru preču zīme ir faktiski izmantota, ja tā izmantota atbilstoši savai pamata funkcijai garantēt to preču vai pakalpojumu identitāti, attiecībā uz kuriem tā ir reģistrēta, lai radītu vai saglabātu šo preču vai pakalpojumu noietu, izslēdzot simboliska rakstura izmantošanu, kuras vienīgais mērķis ir saglabāt ar preču zīmi piešķirtās tiesības. Turklāt noteikums attiecībā uz faktisko izmantošanu prasa, lai šī preču zīme, kas ir aizsargāta konkrētajā teritorijā, tiktu izmantota publiski un ārēji.

[2.6] Konkrētajā lietā atbildētājas iesniegtie pierādījumi neapstiprina preču zīmes VITRA izmantošanu publiski un ārēji Latvijas teritorijā ne uz vienu reģistrēto preci, ne arī pakalpojumu, līdz ar to ir pamats tās atcelšanai.

[2.7] Preču zīmju likuma 63. panta septītā daļa noteic, ka [..] tiesa spriedumā norāda, ar kuru dienu preču zīmes reģistrācija atceļama. Ja nav konstatēts, kad iestājušies apstākļi, kas ir par pamatu preču zīmes reģistrācijas atcelšanai, tā atceļama ar dienu, kad tiesā iesniegts prasības pieteikums [..] par preču zīmes reģistrācijas atcelšanu.

Tiesa atzinusi, ka lietā nav informācijas par laika posmu līdz 2016. gada 21. novembrim, tāpēc preču zīmju reģistrācija atceļama ar 2021. gada 22. novembri, kad prasības pieteikums iesniegts tiesā.

[2.8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. pantu no atbildētājas prasītājas labā piedzīta valsts nodeva 215 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,37 EUR, kopā 220,37 EUR.

Savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 1. punkta d) apakšpunktam un šā panta ceturtajai daļai no atbildētājas prasītājas labā piedzīti advokāta izdevumi 1425 EUR.

[3] Atbildētāja par spriedumu iesniegusi apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnībā un lūdzot noraidīt prasību, pamatojoties uz šādiem argumentiem.

[3.1] Nevar piekrist tiesas secinājumam, ka prasītājai ir tiesības celt prasību saskaņā ar Preču zīmju likuma 64. panta pirmo daļu, jo prasītāja nav pierādījusi savu ieinteresētību.

Atbildētājas ieskatā ieinteresētību nevar konstatēt tikai ar prasības celšanas faktu. Prasītāja nav pierādījusi, kā tieši pušu intereses krustojas, tāpēc prasītājai nav tiesību celt konkrēto prasību.

[3.2] Lietā ir iesniegti pietiekami daudz pierādījumi par to, ka preču zīme VITRA ir lietota Latvijā atbilstoši Preču zīmju likuma 26. panta pirmajai daļai un 63. panta pirmajai daļai.

Saskaņā ar judikatūru, lai izmantošanu varētu uzskatīt par "īstu", preču zīme ir jāizmanto preču zīmes īpašniekam vai ar viņa piekrišanu, piemēram, licenciātiem, tādā veidā, lai izmantošana būtu faktiska izmantošana tirgū ar mērķi veikt pārdošanu. Iesniegtais dīlera līgums pierāda, ka preču zīmi Latvijā lietoja VITRA AG un tās oficiālais izplatītājs SIA "Ekscelsiors".

Preču zīmes patiesu izmantošanu nevar pierādīt, izmantojot varbūtības vai pieņēmumus, bet gan jāpierāda ar pārliecinošiem pierādījumiem par preču zīmes efektīvu un pietiekamu izmantošanu attiecīgajā tirgū. Pirmās instances tiesa ir analizējusi katru no iesniegtajiem pierādījumiem atsevišķi, taču ne kopumā. Izvērtējot visus pierādījumus kopumā, secināms, ka preču zīme VITRA faktiski tiek lietota Latvijā.

[3.3] Minimālais lietošanas apjoms, kāds ir jāpierāda, ir atkarīgs no katra gadījuma apstākļiem. Vispārējais noteikums ir tāds, ka, ja preču zīme kalpo reālam komerciālam mērķim, pat minimāla preču zīmes izmantošana varētu būt pietiekama, lai konstatētu faktisku izmantošanu atkarībā no precēm un pakalpojumiem un konkrētā tirgus. Citiem vārdiem sakot, pietiek, ja izmantošanas pierādījumi pierāda, ka preču zīmes īpašnieks ir nopietni mēģinājis iegūt vai saglabāt komerciālu stāvokli attiecīgajā tirgū.

Pretēji šim principam tiesa kļūdaini secinājusi, ka VITRA produktu piedāvājums veikalos "Dizaina māja" un "Dizaina telpa" nepierāda preču zīmes faktisku izmantošanu. Tiesa ir ignorējusi produktu katalogu kopijas par 2016., 2017., 2018. un 2019. gadu, kas ir pieejamas SIA "Ekscelsiors" veikalos.

[3.4] Dīlera līgums pierāda, ka preču zīmes VITRA mēbeles un saistītie pakalpojumi ir bijuši pieejami Latvijā kopš 2018. gada 1. janvāra, taču tiesa to nav ņēmusi vērā. Tāpat tiesa nav ņēmusi vērā SIA "Ekscelsiors" sagatavotās prezentācijas. Līgums un SIA "Ekscelsiors" 2022. gada 30. novembra vēstule apgāž tiesas konstatējumu, ka lietā neesot pierādījumu par atbildētājas darbību konsultāciju sniegšanā un projektu izstrādē.

[3.5] Tiesa nepamatoti norādījusi, ka papildus iesniegtajiem rēķiniem būtu nepieciešami arī to apmaksas dokumenti.

Tiesa bez pamatojuma nav ņēmusi vērā kā pierādījumus arhitekta Andra Sīļa 2023. gada 18. janvāra vēstuli un Luminor Bank AS 2023. gada 30. janvāra vēstuli.

[3.6] Kļūdains ir secinājums, ka apzīmējums VITRA tiek lietots kā domēna vārds vai komercsabiedrības nosaukums, bet netiek lietots saistībā ar mēbelēm. No iesniegto pierādījumu kopuma izriet, ka apzīmējums tiek lietots saistībā ar mēbelēm. Tas, ka mēbeles nav marķētas ar šo apzīmējumu, nenozīmē, ka apzīmējums netiek lietots. Preču zīme VITRA tiek lietota gan vārdiskā, gan grafiskā formā.

[4] Prasītāja paskaidrojumā par apelācijas sūdzību norāda, ka apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu šādu apsvērumu dēļ.

[4.1] Atbilstoši Preču zīmju likuma 64. panta pirmajai daļai prasību tiesā var celt jebkura persona. Atbildētājas viedoklis par ieinteresētības pierādīšanu ir absurds, jo pats prasības celšanas fakts norāda uz ieinteresētību celt prasību.

Kā tika norādīts pirmās instances tiesas sēdē, tad prasības mērķis ir dzēst no preču zīmju reģistra faktiski neizmantoto preču zīmes VITRA reģistrāciju, lai tā neradītu šķēršļus prasītājas firmas SIA "VITRUM FACTORY" izmantošanai un Latvijā plaši pazīstamas preču zīmes VITRUM izmantošanai, jo pastāv risks, ka atbildētājs varētu uzskatīt apzīmējumus VITRA un VITRUM par līdzīgiem.

[4.2] Atbilstoši Preču zīmju likuma 26. panta ceturtajai daļai un Eiropas Savienības tiesas judikatūrai preču zīmes faktiskā izmantošana ietver sevī preču zīmes izmantošanu tirgū attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kuriem preču zīme reģistrēta, bet nevis preču zīmes izmantošana uzņēmuma iekšējiem nolūkiem.

Lietā nav pierādījumu, ka atbildētāja būtu pārdevusi, reklamējusi vai piedāvājusi pārdošanai kādas preces vai pakalpojumus patērētājiem Latvijā.

[4.3] Atbildētājas iesniegtie materiāli ir ārpus pierādīšanas laika perioda – no 2016. gada 17. novembra līdz 2021. gada 17. novembrim. Tāpēc nav ņemami vērā rakstveida materiāli ar attēliem, SIA "Ekscelsiors" prezentācija par realizētajiem projektiem, izdrukas no mājaslapas www.vitra.com, kur redzami mēbeļu paraugi.

[4.4] Arī atbildētājas iesniegtie katalogi par 2016., 2017., 2018. un 2019. gadu nav vērtējami, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma 13. panta pirmo un otro daļu tie nav tulkoti valsts valodā. Turklāt tos nav sagatavojusi atbildētāja, bet gan trešā persona Vitra International AG, un tiem nav nekādas saistība ar atbildētājas preču zīmi.

Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas judikatūrai jebkādi reklāmas materiāli paši par sevi nepierāda preču zīmes faktisku izmantošanu, ja vien tie nav izplatīti patērētājiem. Atbildētājas reklāmas materiāli nav masveidā ražoti un izplatīti Latvijas patērētājiem, jo tie ir svešvalodā, tāpēc nav iespējams konstatēt to attiecināmību uz Latvijas tirgu.

Tāpat nepamatots ir atbildētājas apgalvojums, ka katalogi ir pieejami SIA "Ekscelsiors" veikalos. Lietā nav gūti pierādījumi, ka katalogi tika izplatīti Latvijas iedzīvotājiem līdz 2021. gada 17. novembrim.

[4.5] Nevar piekrist atbildētājas argumentam, ka nav nepieciešams iesniegt rēķinu samaksu apliecinošus dokumentus. Neapmaksāti rēķini nevar būt pierādījums notikušiem darījumiem. Pirmās instances tiesas sēde 2022. gada 4. oktobrī speciāli tika atlikta, lai dotu iespēju atbildētājai iesniegt rēķinu apmaksu apliecinošus dokumentus, taču tas netika izdarīts, līdz ar to prasītājas iebildumi pret atbildētājas iesniegtajiem rēķiniem ir pierādīti. Jāņem vērā, ka rēķinus var atsaukt, neapmaksāt un attiecīgi preci nepiegādāt.

[4.6] Atbildētāja nav izmantojusi preču zīmi attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kuriem tā reģistrēta.

Atbildētāja neražo mēbeles, tādēļ arī tās nav marķētas ar preču zīmi. Nav pamatots apgalvojums, ka preču zīmes uz mēbelēm redzamās vietās neizvieto, jo atbildētāja varēja iesniegt mēbeļu iepakojumus, kur būtu redzama preču zīme. Taču atbildētāja Latvijā neizmanto preču zīmi, tāpēc arī nav iespējams to iesniegt.

No atbildētājas iesniegtajiem pierādījumiem secināms, ka vārdiskā preču zīme VITRA nav izvietota uz nevienas 20. klases preces. Tāpat atbildētāja nesniedz ne 37. klases, ne 42. klases pakalpojumus.

[4.7] Pirmās instances tiesa pamatoti norādīja, ka gan arhitekta Andra Sīļa 2023. gada 18. janvāra vēstule, gan Luminor Bank AS 2023. gada 30. janvāra vēstule satur personu subjektīvus viedokļus, ko neapstiprina citi pierādījumi.

Arī SIA "Ekscelsiors" 2022. gada 30. novembra vēstulē norādītais nav pierādīts ar kādiem citiem pierādījumiem, tāpēc minētie apgalvojumi nav pamatoti.

Iesniegtais Dīlera līgums fragments nepierāda preču un pakalpojumu pieejamību Latvijā. Nodoms kaut ko veikt nav preču zīmes faktiska izmantošana. Bez tam šajā līgumā atbildētāja nemaz nav norādīta, bet gan ir norādīta VITRA INTERNATIONAL AG, kas nav apstrīdētās preču zīmes īpašnieks. Šis līgums nav iztulkots valsts valodā, kā arī to nav neviens parakstījis, līdz ar to tas neattiecas uz izskatāmo lietu.

[5] Atbildētāja iesniegusi atsauksmi par paskaidrojumu, kurā atkārtojusi apelācijas sūdzībā minētos argumentus un papildus atsaukusies uz EUIPO vadlīnijām jautājumā par preču zīmes publisko lietošanu, pierādīšanas standartu izdrukām no interneta un preču zīmes pietiekamu izmantošanu.

[6] Prasītāja par minēto atsauksmi iesniegusi savu atsauksmi, atkārtojot paskaidrojumā par apelācijas sūdzību minētos argumentus un papildus uzsverot, ka atbilstoši Eiropas Savienības tiesas judikatūras atziņām firmas norādīšana uz rēķiniem nav atzīstama par preču zīmes izmantošanu, savukārt trešo personu apliecinājumi paši par sevi bez citiem pierādījumiem nevar pierādīt preču zīmes faktisko izmantošanu.

Atsaucoties uz Vispārējās tiesas 2005. gada 14. jūlija spriedumu lietā Nr. T-126/03 *Aladin*, prasītāja norāda, ka pieļaujams saglabāt preču zīmes reģistrāciju būtu tikai attiecībā uz tādiem mēbeļu veidiem, par ko ir iesniegti pierādījumi, bet nevis uz visu plašo preču kategoriju "mēbeles".

[7] Saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10. panta pirmo daļu civillietu tiesa var izskatīt rakstveida procesā, ja iespējams nodrošināt lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu un tiesa nav atzinusi par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

Kā redzams lietas materiālos, puses gan pirmās instances tiesai, gan apelācijas instances tiesai ir iesniegušas rakstveida paskaidrojumus, kā arī pirmās instances tiesā sniegušas mutvārdu paskaidrojumus, tādējādi īstenojot tiesības izteikt savus argumentus un apsvērumus.

Tāpat puses ir īstenojušas tiesības iesniegt pierādījumus, tostarp pirmās instances tiesā lietas izskatīšana tikusi atlikta, lai dotu atbildētājai iespēju iesniegt papildu pierādījumus *(1. sējuma 204. lapa).* Puses apelācijas instances tiesā nav iesniegušas pierādījumus, kurus tām nebija iespējams iesniegt pirmās instances tiesā, atbilstoši Civilprocesa likuma 430. panta ceturtajai daļai.

Puses ir saņēmušas apelācijas instances tiesas paziņojumu par lietas izskatīšanu rakstveida procesā un nav lūgušas lietu izskatīt tiesas sēdē, nav pieteikušas noraidījumu tiesas sastāvam un nav pieteikušas citus lūgumus, kurus būtu nepieciešams izlemt tiesas sēdē.

Šādos apstākļos apelācijas instances tiesa vienbalsīgi atzīst, ka lietā ir nodrošināta lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošana, un, ievērojot Civilprocesa likuma noteikumus par lietas izskatīšanas robežām apelācijas instancē un par pierādījumu pārbaudi apelācijas instances tiesā (426., 430. pants), lietu ir iespējams izskatīt rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Apelācijas instances tiesa, novērtējusi pušu argumentus un pārbaudījusi rakstveida pierādījumus, atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota, bet prasība nav pamatota un ir noraidāma turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[9] Apelācijas instances tiesā nepastāv strīds par faktu, ka atbildētājai pieder starptautiski reģistrēta preču zīme VITRA, reģistrācijas numurs 697591, ar vēlāku attiecinājumu uz Latviju. Paziņojums par aizsardzības piešķiršanu minētajai preču zīmei Latvijā publicēts starptautiskās reģistrācijas oficiālajā izdevumā 1999. gada 14. janvārī *(1. sējuma 20.-27. lapa).*

Preču zīme reģistrēta uz šādām Nicas klasifikācijas precēm un pakalpojumiem:

20. klasē "Mēbeles, jo īpaši biroja mēbeles un krēsli"

37. klasē "Mēbeļu apkope un remonts"

42. klasē "Mēbeļu tehnoloģiju un ražošanas izpēte un izstrāde; profesionālas konsultācijas (izņemot vadības konsultācijas); intelektuālā īpašuma tiesību licencēšana; autortiesību pārvaldība; izkārtojuma plānošana; mēbeļu projekti (dizains)".

[10] Prasība par preču zīmes reģistrācijas atcelšanu pamatota ar Preču zīmju likuma 26. panta pirmo daļu, kas noteic, ja piecu gadu laikā no preču zīmes reģistrācijas procedūras pabeigšanas dienas šīs preču zīmes īpašnieks nav uzsācis tās faktisku izmantošanu saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, kuriem tā reģistrēta, vai ja šāda izmantošana reģistrācijas spēkā esības laikā tika pārtraukta vismaz uz piecu secīgu gadu laikposmu, uz preču zīmi attiecas šā likuma [..] 63. pantā paredzētās sankcijas un ierobežojumi, ja vien šai neizmantošanai nav bijis pienācīga attaisnojuma.

Savukārt likuma 63. panta pirmā daļa noteic, ka preču zīmes reģistrāciju var atcelt, ja preču zīme secīgu piecu gadu laikposmā pēc tās reģistrācijas procedūras pabeigšanas (šā likuma 26. panta otrā daļa) nav faktiski izmantota saistībā ar precēm un pakalpojumiem, kuriem tā reģistrēta [..] un šai neizmantošanai nav pienācīga attaisnojuma.

Līdzīgs regulējums bija paredzēts arī līdz 2020. gada 6. martam spēkā esošā likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 23. panta trešajā daļā un 32. panta pirmajā daļā.

Nav strīda, ka minētajās normās paredzētais piecu gadu periods šajā lietā skaitāms no 2016. gada 22. novembra līdz 2021. gada 22. novembrim, kad prasība iesniegta tiesā, kā to konstatējusi pirmās instances tiesa.

[11] Apgabaltiesa uzskata par nepamatotu atbildētājas argumentu par prasības tiesības neesību prasītājai.

Atbilstoši Preču zīmju likuma 64. panta pirmajai daļai prasības pieteikumu tiesā preču zīmes reģistrācijas atcelšanai var iesniegt jebkura ieinteresētā persona visā preču zīmes reģistrācijas spēkā esības laikā [..]. Augstākās Tiesas tiesu prakses apkopojumā strīdos par tiesībām uz preču zīmi (2007/2008) ir norādīts, ka [..] atcelšanas pamatojumu gadījumā nedz prasības aktīvo, nedz pasīvo pamatu saskatīt nav viegli, ja vien prasītājam nepieder identiska vai līdzīga preču zīme. Tomēr pareizi būtu pieņemt, ka prasītāja ieinteresētība ir jebkura tirgus dalībnieka ieinteresētība līdzsvarotā un labi attaisnotā darbojošos izņēmuma tiesību apjomā, godprātīgas komercdarbības vajadzībām reģistrētu un faktiski izmantotu preču zīmju kopumā.

Šajā gadījumā prasītāja ir paskaidrojusi, ka prasītājas interese ir novērst iespējamos šķēršļus prasītājas firmas SIA "Vitrum factory" un apzīmējuma "Vitrum" izmantošanai komercdarbībā, jo pastāv risks, ka atbildētāja varētu uzskatīt minētos apzīmējumus par līdzīgiem preču zīmei VITRA.

Šī argumentācija apgabaltiesas ieskatā pietiekami pamato prasītājas tiesību savu interešu aizsardzībai celt prasību tiesā.

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93. panta pirmo daļu katrai pusei ir jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētajam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Apgabaltiesa atzīst, ka šajā gadījumā pienākums iesniegt pierādījumus par preču zīmes izmantošanu ir atbildētājai, jo prasītājai nav iespējams pierādīt negatīvu faktu (ka preču zīme netiek izmantota).

[13] Par preču zīmes faktisku izmantošanu uzskata preču zīmes lietošanu uz precēm, to iesaiņojuma, preču vai pakalpojumu pavaddokumentācijā, preču vai pakalpojumu piedāvājumā, reklāmā un citā saimnieciskā apritē, kuras mērķis ir iegūt vai uzturēt tirgū noteiktu vietu attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem. Vērtējot tiesību ierobežojumus, kas izriet no preču zīmes neizmantošanas, uzskata, ka preču zīmi lieto tās īpašnieks arī tad, ja preču zīmi lieto cita persona ar preču zīmes īpašnieka piekrišanu (Preču zīmju likuma 26. panta ceturtā, sestā daļa).

Judikatūrā atzīts, ka preču zīmes patiesu izmantošanu nevar pierādīt, izmantojot varbūtības vai pieņēmumus, bet gan pierādīts ar pārliecinošiem pierādījumiem par preču zīmes efektīvu un pietiekamu izmantošanu attiecīgajā tirgū *(Vispārējās tiesas 2011. gada 8. janvāra sprieduma lietā Nr. T-382/08, Vogue, EU:T:2011:9, 22. un turpmākie punkti).* Izmantošanas pierādījumiem būtu jāattiecas uz preču zīmes izmantošanas vietu, laiku, apjomu un veidu attiecīgajām precēm un pakalpojumiem. Pēc tam pierādījumi ir jānovērtē vispārējā novērtējumā. Tāpēc, lai gan atsevišķi pierādījumi paši par sevi var būt nepietiekami, lai pierādītu preču zīmes izmantošanu, tie var palīdzēt pierādīt izmantošanu kopā ar citiem dokumentiem un informāciju.

Tāpat judikatūrā ir norādīts, ka nav iespējams abstrakti noteikt, kāds kvantitatīvais slieksnis ir jāizvēlas, lai noteiktu, vai izmantošana ir bijusi patiesa vai nē, un līdz ar to nevar būt objektīvs *de minimis* noteikums, lai noteiktu lietošanas līmeni. Tātad, lai gan ir jāuzrāda minimālais lietošanas apjoms, tas, kas tieši veido šo minimālo apjomu, ir atkarīgs no katra gadījuma apstākļiem. Vispārējais noteikums ir tāds, ka, ja preču zīme kalpo reālam komerciālam mērķim, pat minimāla preču zīmes izmantošana varētu būt pietiekama, lai konstatētu faktisku izmantošanu atkarībā no precēm un pakalpojumiem un konkrētā tirgus *(Vispārējās tiesas 2009. gada 23. septembra sprieduma lietā Nr. T-409 /07, acopat, EU:T:2009:354, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).* Citiem vārdiem sakot, pietiek, ja izmantošanas pierādījumi pierāda, ka preču zīmes īpašnieks ir nopietni mēģinājis iegūt vai saglabāt komerciālu stāvokli attiecīgajā tirgū.

Tātad apelācijas instances tiesas uzdevums ir izvērtēt atbildētājas iesniegtos pierādījumus kopsakarā, ņemot vērā preču un pakalpojumu raksturu un attiecīgā tirgus un ekonomikas nozares īpatnības.

[14] Izskatāmajā lietā atbildētāja ir iesniegusi turpmāk minētos pierādījumus preču zīmes "VITRA" izmantošanai Latvijā.

[14.1] No Dīlera līguma *(1. sējuma 242. lapa un atsevišķs sējums ar norādi "konfidenciāli", kur atrodas līgums ar tā daļēju tulkojumu)* izriet, ka starp VITRA INTERNATIONAL AG un tā pārstāvi Latvijā SIA "Ekscelsior" 2018. gada 1. janvārī uz nenoteiktu laiku noslēgts līgums par VITRA produktu (mēbeles, dizaina preces privātiem interjeriem, birojiem, publiskām telpām) izplatīšanu, ietverot plānošanu, paraugu nodrošināšanu, klientu konsultācijas, produktu uzglabāšanu, pārkraušanu, izplatīšanu, piegādi, montāžu, VITRA zīmola popularizāciju. Līguma 1.2. punktā norādīts, ka pirmspārdošanas fāzē šie pakalpojumi ietver tādus uzdevumus kā plānošana, paraugu nodrošināšanu un klientu konsultācijas. Pēcpārdošanas fāzē šie pakalpojumi ietver tādus uzdevumus kā produktu uzglabāšanu, pārkraušanu, izplatīšanu, piegādi un montāžu, iepakojuma iznīcināšanu (...) un klientu treniņus.

[14.2] No SIA "Ekscelsiors" prezentācijas ar tulkojumu *(1. sējuma 98.-131. lapa)* izriet, ka VITRA kopš 1994. gada darbojas Latvijas tirgū, īstenojot nozīmīgus interjera dizaina projektus un izglītojošas iniciatīvas. Kā projektu piemēri ir minēti lidosta "Rīga", ABLV, Circle K, DNB Nord, DPD, Lattelecom, Zunda Towers, Luminor, Ģipša fabrika, Linstow, Latvijas Gāze, Swedbank un citi, kā arī izstādes Dekoratīvās mākslas un dizaina muzejā Rīgā, projektā "Slēptie varoņi". VITRA mēbeles tiek piedāvātas veikalā "Dizaina māja" Elizabetes ielā 83, Rīgā, un "Dizaina telpa" Uzvaras bulvārī 9, Rīgā.

Apgabaltiesai nav pamata apšaubīt prezentācijā norādītās informācijas patiesumu, jo to apstiprina arī SIA "Ekscelsiors" 2022. gada 30. novembra vēstule (skat. sprieduma 14.5. punktu) un netieši arī rēķini par mēbeļu piegādi (skat. sprieduma 14.3. punktu), kā arī dīlera līgums (skat. sprieduma 14.1. punktu). No vēstules izriet, ka prezentācijā redzamie projekti realizēti tieši strīdus laika periodā.

Nevar piekrist argumentam, ka šī prezentācija nepierādot preču zīmes VITRA izmantošanu konkrētām precēm un pakalpojumiem, jo prezentācijā ir ietverti mēbeļu – dīvānu, galdu, krēslu un citu biroja mēbeļu fotoattēli, un uz katras lapas ir norādīta strīdus preču zīme. Nav nekāda loģiska pamata uzskatīt, ka prezentācijas materiālā ar norādi VITRA būtu fotografētas kādas citas mēbeles, un nav arī loģiski pieprasīt, lai preču zīme būtu redzami izvietota tieši uz mēbelēm, jo tāda prakse attiecībā uz mēbelēm nav pieņemta.

[14.3] Atbildētāja iesniegusi septiņus rēķinus par preču piegādi Latvijā laikā no 2016. gada 8. decembra līdz 2021. gada 22. jūlijam *(1. sējuma 137.-172. lapa).*

2016. gada 8. decembra rēķins Nr. 43206902 izsniegts par sēdekļa pārvalka piegādi.

2017. gada 15. marta rēķins Nr. 43308787 izsniegts par 3 galdu, 6 turētāju un montāžas materiālu galdam, 6 lampu, 6 ekrānu galdam, 3 galdu (160x80), 1 sapulču galda (90 cm), 2 galdu NesTable piegādi.

2017. gada 10. februāra rēķins Nr. 43273575 izsniegts par 1 galda, 2 krēslu Organic Higback, 5 krēslu Organic Conference piegādi.

2018. gada 26. jūlija rēķins Nr. 43824437 izsniegts par 15 dažāda veida biroja aksesuāru piegādi (papīra turētāji, magnētiskie dēļi, sānu paneļi) piegādi.

2019. gada 26. jūlija rēķins Nr. 44196448 izsniegts par 6 ID Air krēslu piegādi.

2020. gada 21. februāra rēķins Nr. 44404261 izsniegts par kopskaitā 178 krēslu, galdu, dīvānu un citu vienību piegādi.

2021. gada 22. jūlija rēķins Nr. 44936326 izsniegts par 17 biroja krēslu piegādi.

Apgabaltiesa pretēji pirmās instances tiesai neredz pamatu apšaubīt, ka rēķinos norādītās piegādes patiešām ir veiktas. Tā kā citi pierādījumi (dīlera līgums (skat. sprieduma 14.1. punktu), SIA "Ekscelsiors" vēstule (skat. sprieduma 14.5. punktu), prezentācija (skat. sprieduma 14.2. punktu) apstiprina, ka atbildētāja ir sadarbojusies ar SIA "Ekscelsiors" un atbildētājas preces ir izmantotas vairākos projektos, tad nav pamata izvirzīt hipotētiskus pieņēmumus par šo rēķinu vēlāku anulēšanu.

Tāpat apgabaltiesas ieskatā nav pamata apšaubīt, ka piegādātās preces ir VITRA mēbeles, ko norāda VITRA preču zīmes attēlojums rēķinu augšējā kreisajā stūrī. Tāpat izdruka no interneta vietnes www.vitra.com (skat. sprieduma 14.4. punktu) norāda, ka rēķinos minētas tieši VITRA mēbeles, piemēram krēsls "Organic Conference" *(sal. 1. sējuma 144. un 178. lapu),* "ID Mesh" *(sal. 1. sējuma 163. un 179. lapu),* "Soft Pad" *(sal. 1. sējuma 160. un 179. lapu),* "Mariposa Ottoman" *(sal. 1. sējuma 144. un 187. lapu),* "Tyde" *(sal. 1. sējuma 139. un 191. lapu).*

[14.4] Atbildētāja iesniegusi VITRA mēbeļu paraugu izdrukas no interneta vietnes www.vitra.com *(1. sējuma 173.-194. lapa),* kur redzami dīvānu paraugi, galdu paraugi, biroja mēbeļu sistēmu paraugi, uzglabāšanas sistēmu paraugi, kā arī redzams mēbeļu apkopes un remonta pakalpojumu piedāvājums. Cita starpā šajā izdrukā ir redzamas mēbeles, kas norādītas arī atbildētājas rēķinos (skat. sprieduma 14.3. punktu), līdz ar to pretēji prasītājas iebildumiem apgabaltiesa secina, ka šī izdruka, vērtējot kopsakarā ar citiem pierādījumiem, apstiprina, ka atbildētāja piedāvājusi preci Latvijā strīdus laika periodā.

[14.5] Iepriekšminēto apstiprina arī SIA "Ekscelsiors" 2022. gada 30. novembra vēstule *(l. sējuma 229. -230. lapa),* kurā sabiedrība apliecina,

ka sadarbojas ar atbildētāju kopš 1996. gada, bet rakstveida vienošanās noslēgta 2018. gadā. Sabiedrība apstiprina, ka sadarbībā ar atbildētāju Latvijā tikuši realizēti vairāki telpu iekārtošanas un apmēbelēšanas projekti, no kuriem vērienīgākie ir: ABLV (2015.-2017. gads), Lidosta Rīga (2012.-2018. gads), Circle K (2019.-2021. gads), DNB Nord (2009.-2010. gads), DPD (2017.-2019. gads), Deloitte (2007. gads), Ģipša fabrika (2013.-2018. gads), Lattelecom (2015.-2018. gads), Latvijas Gāze (2009.-2010. gads), Linstow (2019.-2022. gads), Luminor (2018.-2019. gads), Microsoft (2011. gads), Roche (2019.-2020. gads), Swisscom (2020. gads), Swedbank (2018.-2020. gads), Zunda Towers (2016.-2022. gads).

Realizēto projektu ietvaros SIA "Ekscelsiors" veic regulāras mēbeļu apkopes un remonta vienkāršākās operācijas, bet sarežģītākus remonta pakalpojumus vai preču nomaiņu veic atbildētāja, bet SIA "Ekscelsiors" organizē loģistiku.

Mēbeļu tehnoloģijas un ražošanas izpētes un izstrādes pakalpojumi, profesionālas konsultācijas mēbeļu jomā, tajā skaitā izkārtojuma plānošanas pakalpojumi un mēbeļu projektu izstrāde tiek veikta nemitīgas sadarbības ietvaros. Daļu projekta un konsultācijas nodrošina SIA "Ekscelsiors" un daļu nodrošina atbildētājas filiāles Vācijā, Šveicē vai izbraukumā Latvijā.

Servisa rēķini par šiem pakalpojumiem netiek izstādīti klientiem atsevišķi, jo parasti šie pakalpojumi ir iekļauti pārdošanas vai piegādes līgumos. Minētie līgumi ir konfidenciāli.

SIA "Ekscelsiors" vēstulē apstiprina, ka sprieduma 14.3. punktā minētajos rēķinos minētās preces tika piegādātas un izmantotas projektos Latvijā.

[14.6] Atbildētāja ir iesniegusi produktu katalogu kopijas par 2016., 2017., 2018., 2019. gadu *(l. sējuma 209.-229., 223.-263. lapa)* un šo katalogu oriģinālus, uz kuru aizmugurējā vāka ir norāde www.xcelsior.lv, kas apgabaltiesas ieskatā papildus apstiprina, ka atbildētāja strīdus laika periodā piedāvāja produktus Latvijas tirgū, izmantojot sadarbības partneri SIA "Ekscelsiors".

Vērtējot prasītājas iebildumus, ka šiem katalogiem nav pievienots tulkojums, apgabaltiesa atzīst, ka šajā gadījumā katalogos ietvertajam tekstam nav nozīmes, bet ir būtiski, ka šie katalogi ar mēbeļu attēliem ir piedāvāti Latvijā.

Tāpat nav izšķirošas nozīmes, ka minētos materiālus ir sagatavojusi sabiedrība VITRA INTERNATIONAL AG nevis VITRA AG, jo, kā izriet no VTRA HOLDING AG 2023. gada 19. janvāra vēstules *(2.sējums, lietas 16.-17. lapa),* atbildētāja VITRA AG un VITRA INTERNATIONAL AG ir VITRA HOLDING meitas uzņēmumi; VITRA AG ir VITRA GROUP daļa, kas atbild par preču zīmju reģistrāciju, aizsardzību un tiesību piemērošanu, savukārt VITRA INTERNATIONAL AG ir VITRA GROUP izplatīšanas uzņēmums, kurš organizē pārdošanu ārpus Šveices un Vācijas.

[14.7] No arhitektu biroja "SZK un Partneri" arhitekta Anda Sīļa 2023. gada 18. janvāra vēstules *(2. sējuma 11. lapa)* redzams, ka atbildētājas mēbeles, interjera priekšmeti un pakalpojumi Latvijas patērētājiem (gan uzņēmumiem, gan fiziskām personām) tiek piedāvāti jau vairāk kā 20 gadus. Arhitekts projektu realizācijas laikā bieži klientiem piedāvā izmantot VITRA mēbeles un interjera priekšmetus. VITRA un tās ražojumu dizains ir pazīstams ar inovācijām un nākotnē vērstu biroja funkcionālo stratēģiju tendenču noteikšanu visā pasaulē. Arhitekti un klienti sarunu valodā lieto tādas frāzes kā "VITRAS mēbeles", "VITRAS birojs" un "VITRAS līmenis". Lai klienti iepazītos ar VITRA AG piedāvāto sortimentu, ir izstrādāta ērta tīmekļa vietne, kas atrodama, lietojot atslēgas vārdu "vitra". VITRA AG pārstāvju XCELSIOR salonā Rīgā, Elizabetes ielā 83a mēbeles jau gadiem ir pieejamas aplūkošanas klātienē. Kā projektu piemēru arhitekts norāda ZUNDA TOWERS pārdošanas biroju un demo ofisu (vēstulē iekļauta fotogrāfija). Par sevi arhitekts norāda, ka praktizē Latvijā jau 30 gadus un ir realizējis ap 100 projektiem.

[14.8] No Luminor bank AS 2023. gada 30. janvāra vēstules *(2. sējuma 13. lapa)* izriet, ka Luminor bank AS sadarbībā ar SIA "Ekscelsiors" ir realizējusi telpu iekārtošanas un apmēbelēšanas projektus bankas Latvijas filiālē Rīgā, Skanstes ielā 12. Projekti realizēti laikā no 2018. līdz 2019. gadam, un vēl joprojām filiālē atrodas no SIA "Ekscelsiors" iegādātās VITRA AG mēbeles.

[14.9] Apgabaltiesa kā pierādījumu nevērtē atbildētājas kopā ar atsauksmi iesniegto Rīgas apgabaltiesas 2021. gada 17. novembra sprieduma citā civillietā izdruku, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma 94. pantu atzīst, ka tam nav pierādījuma nozīmes lietā, proti, tas nesatur ziņas par izskatāmajā lietā nozīmīgiem apstākļiem, tāpēc izdrukas iekļaušanai pierādījumos lietā nav pamata.

[15] Var piekrist prasītājas argumentācijai, ka ne visi atbildētājas iesniegtie pierādījumi satur detalizētu informāciju par konkrētiem pārdošanas un pakalpojumu darījumiem, piemēram, prezentācija un Luminor bank AS vēstule satur tikai informāciju un apliecinājumu par realizētajiem projektiem. Tāpat var piekrist, ka atbildētājas iesniegtajiem rēķiniem nav iesniegti apmaksas dokumenti. Taču pierādījumi ir jāvērtē kopsakarā, un likumdevējs nav noteicis ierobežojumus vai kritērijus pierādījumu veidam, ar ko būtu pierādāma preču zīmes izmantošana. Atbilstoši judikatūrai ir pieļaujami visdažādākie pierādījumi, tostarp, piemēram, tikai katalogi paši par sevi zināmos apstākļos var būt pārliecinošs pierādījums pietiekamam izmantošanas apjomam *(skat. Vispārējās tiesas 2010. gada 8. jūlija spriedums lietā Nr. T-30/09, Peerstorm, EU:T:2010:298, 42. un turpmākie punkti).* Tādējādi pretēji prasītājas viedoklim ir vērtējami visi lietā pieņemtie rakstveida pierādījumi, tostarp trešo personu informatīvas vēstules.

Tāpat likumdevējs nav noteicis minimālo nepieciešamo pierādījumu daudzumu, un, kā apgabaltiesa, atsaucoties uz judikatūras atziņām, jau norādīja sprieduma 13. punktā, ja preču zīme kalpo reālam komerciālam mērķim, pat minimāla preču zīmes izmantošana var būt pietiekama, lai konstatētu faktisku izmantošanu atkarībā no precēm un pakalpojumiem un konkrētā tirgus, un var būt pietiekami, ja izmantošanas pierādījumi pierāda, ka preču zīmes īpašnieks ir nopietni mēģinājis iegūt vai saglabāt komerciālu stāvokli attiecīgajā tirgū. Tādējādi pirmās instances tiesas spriedumā norādītais secinājums, ka VITRA preču piedāvājums SIA "Ekscelsiors" veikalos "Dizaina māja" un "Dizaina telpa" pats par sevi nepierādot preču zīmes faktisku izmantošanu, atzīstams par kļūdainu.

Vērtējot prasītājas argumentu, ka atbildētāja nelieto preču zīmi VITRA kā vārdisku preču zīmi, bet gan lieto tās grafisku izpildījumu "vitra.", apgabaltiesa atzīst, ka norādītais grafiskais izpildījums nemaina preču zīmes atšķirtspēju, un tajā ir identificējama vārdiskā preču zīme VITRA. Saskaņā ar Preču zīmju likuma 26. panta piektās daļas 1. punktu par preču zīmes faktisku izmantošanu uzskata arī tādas preču zīmes lietošanu, kura atsevišķos nebūtiskos elementos atšķiras no reģistrētās preču zīmes, ja zīmes formā pieļautās izmaiņas neiespaido preču zīmes atšķirīgo raksturu un atšķirtspēju [..].

[16] Vērtējot atbildētājas piedāvāto preču un pakalpojumu raksturīgās īpašības, apgabaltiesa no dzīvē gūtiem novērojumiem secina, ka, raugoties no patērētāja viedokļa, biroja mēbelēm un citām publiskajās telpās izvietotajām mēbelēm parasti tiek pieprasīta lielāka izturība un ilgspējība, un to nomaiņa tiek veikta retāk nekā, piemēram, mēbelēm un interjera priekšmetiem, ko privātpersona ar vidēju maksātspēju iegādājas savai dzīvesvietai. Biroja mēbeļu uzstādīšana, apkope un remonts gan garantijas, gan pēcgarantijas periodā nereti tiek uzticēta pārdevējam vai tā autorizētam partnerim, uzticoties attiecīgajai preču zīmei, pretēji privātam patēriņam iegādātām mēbelēm, ko nereti uzstāda un remontē ar pašu spēkiem.

N o sprieduma 14.2. punktā minētās prezentācijas ir iespējams izdarīt secinājumus par tirgus sektoru, kādā Latvijā piedāvā preces un pakalpojumus atbildētāja, proti, tās klienti ir juridiskās personas ar augstu maksātspēju – lidosta, Latvijas lielākās bankas, enerģētikas, telekomunikāciju sektora uzņēmumi, kas Latvijā ir vispārzināmi. Atbildētājas piedāvāto preču cenu apgabaltiesa novērtē kā kopumā augstāku uz vidusmēra privātpersonu orientētajām precēm (piemēram, atbildētājas piedāvātie VITRA galdi 3037 EUR un 2891 EUR, krēsls 1979 EUR, trīsvietīgs dīvāns 5150 EUR *(1. sējuma 141., 143., 151., 159. lapa).*

Tāpat sprieduma 14.2, 14.5., 14.7. punktos minētie pierādījumi liecina, ka VITRA produkti un pakalpojumi nav orientēti uz vidusmēra privātpersonu, jo tie netiek piedāvāti tirdzniecības centros vai interneta veikalos, bet gan dizaina veikalos, kas norāda uz preču ekskluzīvo raksturu.

Tas saskan arī ar apstākli, ka atbildētājas preces un pakalpojumi Latvijas tirgū tiek piedāvāti angļu valodā (skat., piemēram, sprieduma 14.2. punktā minēto prezentāciju, 14.4. punktā minēto izdruku no interneta vietnes), jo dzīvē gūtie novērojumi apliecina, ka liela budžeta projektos,

tostarp nekustamā īpašuma un telpu labiekārtošanas jomā, darba valoda nereti ir angļu, ņemot vērā starptautisko elementu gan uzņēmumu vadībā, gan investoru lokā. Savukārt vidusmēra privātpersonai paredzētas preces un pakalpojumi Latvijas tirgū parasti tiek piedāvāti latviešu valodā.

Novērtējot minētos argumentus, apgabaltiesa atzīst, ka pārdošanas biežums šāda rakstura precēm un pakalpojumiem var būt retāks nekā vidusmēra fiziskajām personām paredzētajām precēm.

[17] Apgabaltiesa atzīst, ka ar sprieduma 14.1.-14.8. punktā minētajiem pierādījumiem, vērtējot tos kopsakarā, atbildētāja ir pierādījusi preču zīmes izmantošanu Latvijā strīdus periodā attiecībā uz 20. klases precēm "Mēbeles, jo īpaši biroja mēbeles un krēsli". Atzīstot par pietiekamiem minētos pierādījumus, apgabaltiesa ņem vērā preču raksturu, proti, ka tās ir augstas kvalitātes un ekskluzīva dizaina mēbeles, kas paredzētas klientiem ar augstāku par vidējo maksātspēju. Līdz ar to tas, ka rēķini par precēm ir iesniegti par salīdzinoši nelielu pārdošanas apjomu, šajā gadījumā nedod pamatu uzskatīt, ka preču zīme nebūtu faktiski izmantota.

Šāds vērtējums atbilst judikatūrai, piemēram, lietā Nr. T-308/06 *Buffalo Milke* Vispārējā tiesa atzina par pietiekamiem izmantošanas pierādījumiem deviņus rēķinus (EU:T:2011:675, sprieduma 68. punkts) attiecībā uz plaša patēriņa preci (kurpju tīrīšanas līdzeklis). Savukārt lietā Nr. T-325/06 *Capio* tiesa atzina par pietiekamiem pierādījums par četriem pārdošanas darījumiem 10. klases iekārtai (EU:T:2088:338, sprieduma 48., 60. punkts).

Apgabaltiesa atzīst, ka ar sprieduma 14.1., 14.4., 14.5. punktā minētajiem pierādījumiem, vērtējot tos kopsakarā, atbildētāja ir pierādījusi preču zīmes izmantošanu strīdus periodā attiecībā uz 37. klases pakalpojumiem "Mēbeļu apkope un remonts". Atzīstot par pietiekamiem minētos pierādījumus, apgabaltiesa ņem vērā arī preču raksturu, proti, ka tā ir ierasta prakse piedāvāt konkrēto preču pircējam apkopes un remonta pakalpojumu vismaz garantijas saistības ietvaros.

A r sprieduma 14.1., 14.4., 14.5., 14.7. punktā minētajiem pierādījumiem, vērtējot tos kopsakarā, atbildētāja ir pierādījusi preču zīmes izmantošanu strīdus periodā attiecībā 42. klases pakalpojumiem "Mēbeļu tehnoloģiju un ražošanas izpēte un izstrāde; profesionālas konsultācijas (izņemot vadības konsultācijas); intelektuālā īpašuma tiesību licencēšana; autortiesību pārvaldība; izkārtojuma plānošana; mēbeļu projekti (dizains)". Atzīstot par pietiekamiem minētos pierādījumus, apgabaltiesa ņem vērā arī loģisku šo pakalpojumu saistību ar 20. klases precēm, kurām strīdus preču zīme reģistrēta un par ko ir iesniegti pierādījumi par izmantošanu Latvijā.

Apgabaltiesas ieskatā atbildētāja ir iesniegusi pietiekamus pierādījumus, ka preču zīme VITRA Latvijā tiek lietota ar mērķi garantēt patērētājiem to preču un pakalpojumu izcelsmes identitāti, kurām tā reģistrēta, un ar mērķi saglabāt preču vai pakalpojumu noietu tirgū attiecībā uz visām preču un pakalpojumu kategorijām, uz kurām preču zīme reģistrēta.

Prasītāja atsaukusies uz Vispārējās tiesas 2005. gada 14. jūlija spriedumu lietā Nr. T-126/03 *Aladin* un norādījusi uz nepieļaujamību saglabāt reģistrāciju visai preču kategorijai "mēbeles", un norādījusi, ka būtu izdalāmas šaurākas apakškategorijas, attiecībām uz kurām ir iesniegti pierādījumi. Tomēr apgabaltiesa atzīst, ka preču zīmes īpašniekam nevar pieprasīt iesniegt pierādījumus, ka zīme ir izmantota visām iespējamām preču un pakalpojumu variācijām, kas ietilpst kategorijā *(skat. Vispārējās tiesas 2018. gada 7. marta sprieduma lietā Nr. T-230/17 Rstudio 29. punktu).* Arī *Aladin* lietā tiesa norādījusi, lai gan daļējas izmantošanas jēdziena uzdevums ir nepadarīt nepieejamas preču zīmes, kas nav izmantotas saistībā ar attiecīgo preču kategoriju, tomēr tā iedarbība nedrīkst būt tāda, kas agrākās preču zīmes īpašniekam liegtu jebkādu aizsardzību attiecībā uz precēm, kuras — lai gan nav pilnīgi identiskas tām, saistībā ar kurām tas var pierādīt faktisko izmantošanu, — tomēr no tām būtiski neatšķiras un pieder vienai un tai pašai grupai, ko var sadalīt tikai patvaļīgi. Šajā sakarā ir jānorāda, ka preču zīmes īpašniekam faktiski ir neiespējami sniegt tās izmantošanas pierādījumu attiecībā uz visām iespējamām precēm, ko aptver attiecīgā reģistrācija. Līdz ar to jēdzienu "daļa preču vai pakalpojumu" nevar saprast kā tādu, kas attiecas uz visiem analogu preču vai pakalpojumu komerciālajiem paveidiem, bet tikai uz precēm vai pakalpojumiem, kas ir pietiekami atšķirīgi, lai veidotu loģiskas kategorijas vai apakškategorijas (sprieduma 46. punkts).

[18] Ņemot vērā, ka atbildētāja ir pierādījusi preču zīmes izmantošanu Latvijā strīdus laika periodā uz precēm un pakalpojumiem, kam tā reģistrēta, apgabaltiesa atzīst, ka prasība ir noraidāma pilnīgi.

Pirmās instances tiesa ir pareizi piemērojusi tiesību normas, taču kļūdījusies pierādījumu novērtēšanā, tāpēc apelācijas instances tiesā ir taisāms pretējs spriedums.

[19] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu no prasītājas atbildētājas labā piedzenami tiesas izdevumi – valsts nodeva par apelācijas sūdzību 215 EUR *(2. sējuma 45. lapa).*

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta otro daļu no prasītājas valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu dokumentu piegādāšanu 29,32 EUR, ko nesedza prasītājas maksājums, iesniedzot prasību tiesā 5,37 EUR *(lietas 1.sējuma 11. lapa)*, jo kopējā šo izdevumu summa lietā ir 34,69 EUR *(lietas 1. sējuma 2., 52. lapa).*

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu prasītājai nosakāms termiņš sprieduma izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432., 433., 434. pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt pilnīgi SIA "VITRUM FACTORY" prasību pret Šveices sabiedrību VITRA AG par preču zīmes reģistrācijas atcelšanu.

Piedzīt no SIA "VITRUM FACTORY", reģistrācijas Nr. 40103492401, par labu Šveices sabiedrībai VITRA AG, juridiskā adrese Klunenfeldstrasse 22, CH-4127, Birsfelden, Šveice, tiesas izdevumus 215 EUR.

Piedzīt no SIA "VITRUM FACTORY", reģistrācijas Nr. 40103492401, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 29,32 EUR, kas samaksājami Tiesu administrācijai, konta Nr. LV51TREL2190458019000, saņēmēja banka Valsts kase, BIC kods TRELLV22, maksājuma mērķī norādot civillietas numuru.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā Senātā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā un samaksājot drošības naudu 300 EUR, saņēmējs: Latvijas Republikas Augstākā tiesa, saņēmēja banka: Valsts kase, konta Nr. LV83TREL8280010000000.

Tiesnese Dace Kantsone

Tiesnese Marika Bebriša

Tiesnesis Gvido Ungurs

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu. Dokumenta oriģināls glabājas Tiesu informatīvajā sistēmā.